

politiets Betjente at gaa ned i disse Lokaler og jævnlig til ubetjent Tid kjøbe smaa Smørprøver og saa sende dem til Undersøgelse. Man veed jo, hvilken Sort Smør der skal findes i det ene og hvilken Sort i det andet Lokale. Kunstsmør maa ikke findes i det Lokale, hvor der sælges Meierismør og omvendt, saaledes at der altid kan være fuldkommen Betyggelse for, at man kun faar det Produkt, som maa sælges i det Lokale. En saadan jævnlig Udtagelse af Prøver i Forbindelse med en kemisk Undersøgelse tror jeg vil være særdeles betryggende og næsten tilstrækkelig. Jeg slutter dette af et noget analogt Tilfælde. Som bekendt var man for en Del Aar tilbage udsot for Mælkforfalskning, der blandedes Vand i Mælk, Mælk i Fløde o. s. v., og navnlig Frederiksberg Politi har ikke ringe Fortjeneste af at være traadt op derimod. Man lod en dygtig og bekendt Kemiker en Dag undersøge Varerne hos alle de Mælkforhandlere, som bragte Mælk og Fløde til Byen. Der viste sig at være en Del af disse Varer forfalskede, og Vedkommende blev straffet. Næste Gang, da Undersøgelsen blev foretaget, fandt man næsten ingen Forfalskning, og efter den Tid ere Forfalskningerne ophørte saa at sige. Man har det bedste Bevis deri, at afvigte Sommer blev paa Foranstaltning af Frederiksberg Politi en Dag alle Mælkforskynerne anholdte og deres Varer kemisk undersøgte, men der var ikke en eneste, hvis Vare der fandtes at være Noget i Veien med. Men det er ikke alene Hjemmehandelen med Smør, hvor der kan være Spørgsmaal om uberettiget Konkurrence af Kunstsmør, navnlig naar det udgiver sig for at være Meierismør, men en nok saa vigtig Side af Sagen er den danske Export af Smør til Udlandet og da navnlig til England, til hvilket Land Motiverne ophjser, at der i Aarets Løb er udført ikke mindre end 30 Mill. Pund, et Kvantum, som repræsenterer en Kapital af ikke lidt over 30 Mill. Kr. Det er da Spørgsmaalet: Hvorledes skal man egentlig sikke sig, at vort Smør har en god Position, at det ikke bliver mistænkt for at være forfalsket med Kunstsmør, eller at Kunstsmør udgiver sig for at være Meierismør? Det var et Spørgsmaal, som, da vi for et Par Aar siden havde dette Emne under Forhandling, tilbragte sig en ikke ringe Opmærksomhed her, og om hvilket flere ærede Talere gjentagne Gange udtalte sig. Der blev talt om, hvor vidt det kunde lade sig gjøre, at Exportøren paatrykte Joustagen sit Mærke, og at Toldvæsenet paatrykte Joustagen sit Mærke, for at det derigennem kunde ses, at Smørret kom fra Danmark. Jeg for mit Vedkommende maa

siige, at jeg har næret nogen Tvivl om, hvor vidt disse Foranstaltninger vilde være tilstrækkelige alene, og jeg har derfor tænkt mig om, hvorledes denne Sag kunde ordnes paa en efter min Mening maasse mere tilfredsstillende Maade, og jeg skal da siige hvorledes. Sagen er den, at naar Emballagen kommer til England, selv om den er mærket, bliver den tømt. Og da Træet i Emballagen ikke har saa lille en Værdi, er den derfor Gjenstand for Handel. Naar Træet saaledes bliver solgt, kan det med det paatrykte Mærke blive benyttet til deri at indpasse Smør, som ikke er dansk Meierismør, og saa sælges dette med det danske Mærke paa. Jeg skal henstille til det høie Things velvillige Overveelse, om man ikke kan komme Sagen nærmere derved, at man af hvert Parti Smør, som udføres, lader tage en Prøve, som indsendes til kemisk Undersøgelse, og at Toldvæsenet i et Bevis, som er indrettet dertil, garanterer, at det er slet. Et saadant Bevis bør naturligvis have sit Datum. Det tjener da Importøren i England til at godtgjøre, at det, han her sælger, er Smør, som er indført fra Danmark. Det godtgjør ganske vist ikke Kvaliteten af dette Smør, men naar man i England veed, at der af enhver Forsending fra Danmark er udtaget en Prøve, som uvægerligen bliver kemisk undersøgt, saa forekommer det mig, at deri indeholdes en betydelig Garanti, som Englænderne ville sætte Pris paa, idet det jo er en Selvfølge, at dersom der er Noget i Veien med den udtagne Prøve, bliver vedkommende Mand straffet. Man ser af Motiverne og erfarer ogsaa andet Steds fra, at man i England gjør ikke smaa Anstregelser for at værges sig imod disse Forfalskninger, imod at Kunstsmør sælges som Meierismør, og det orekomm mig, at vi da for vort Vedkommende til vor egen Fordel kunde række England — og ogsaa andre Lande, til hvilke vi maatte exportere Smør — en hjælpende Haand i denne Retning. Dette vil ogsaa, saaledes har det forekommet mig, være en Garanti imod, hvad der staar omtalt i Motiverne som et Misbrug, som i høi Grad er drevet, og maasse ogsaa drives endnu, nemlig at hollandsk Kunstsmør indføres i England i stor Mængde i eftergjorte danske Joustager med opdigtede danske Herregaardsnavne og saa sælges der for dansk Smør. Naar enhver dansk Smørexporthor herfra kan faae en saadan Garantischedel fra Toldvæsenet, som jeg omtalte, saa forekommer det mig, at man kan haabe i en væsentlig Grad at kunne imødegaa et saadant Misbrug, som det, der omtales i Motiverne finder Sted